

påvirker også pensionsforholdene som sådan, da der jo altså ikke bliver indbetalt pension for de perioder, hvor kvinden er ude af arbejdsmarkedet.

Der er dog, må jeg så også sige, blevet repareret lidt på det; der kommer lidt en gang imellem, men fortsat er det utilstrækkeligt.

Og selv om jeg kunne høre, at arbejdsministeren var meget opmuntret ved det, der sker for tiden, er der stadig væk det forhold, at det ikke er dækket ind i enhver sammenhæng. Og der var jo også fra arbejdsministeren en erkendelse af, at det er korrekt, at der ikke indbetales pension, når det vedrører forældreorloven.

Der er et særligt problem. Og det, vi nu her i vores forslag appellerer til, er jo, at staten – hvor der er muligheder – viser, at det vil man gøre noget ved.

Og så henviser man til arbejdsmarkedets parter. Jamen i denne her sammenhæng er det jo staten, der også er arbejdsgiver og har mulighed for at gå foran og sige: Ja, det tillægger vi så stor betydning, og det vil vi gøre, der må ikke være de forskelle. Det kunne jo også have en positiv afsmittende virkning.

Jeg forstår på arbejdsministeren, at man har forventninger om, at der sandelig ved de næste overenskomstforhandlinger sker noget her. Så må jeg spørge arbejdsministeren: Skal jeg forstå det udsagn på en sådan måde, at man her vil gå i spidsen og vise det gode eksempel og sørge for, at der altså ikke er de forskelle, netop også for at få de sidste med og få sat skred i tingene?

Det håber jeg vil være tilfældet. Mange står her og siger – med rette: Jamen der er de forskelle, og det skal ikke være sådan. Men hvem vil så gøre noget ved det? Det er jo lige lidt for let at sige, at nu overlader man det til arbejdsmarkedets parter, som jo så alligevel ikke kan løfte opgaven. Og så kan vi bare stå og konstatere, at ulighederne er der.

Men hr. Ole M. Nielsen, som ellers er positiv og siger, at man støtter børnefamilierne og går meget ind for orlovsordningerne, mener så ikke, at man kan støtte et sådant forslag og anerkender jo nærmest ikke, at der er den problemstilling, men taler om dem, der så er uden for arbejdsmarkedet. Ja, men skal de, der så er på arbejdsmarkedet og ikke får den pensionsindbetaling, så lide under, at der er nogle andre, der altså er udenfor. Det er svært at se, at der er en sammenhæng dér og en logik i argumentationen.

Skal vi ikke gøre noget dér, hvor der faktisk kan gøres noget, og så få nogle flere med, også dem, der som påpeget er uden for arbejdsmarkedet?

Vi mener, at der selvfølgelig skal gives kraftige signaler til arbejdsmarkedets parter om at gøre noget på feltet, men vi skal også sige til staten, så den kan gå foran: Jamen lad os nu vise vejen til at gøre det, vi også gerne vil have de andre til.

Jeg vil også gerne minde om den beslutning, der blev truffet her i Folketinget, og som der er refereret til tidligere, nemlig en vedtagelse den 12. maj sidste år, der siger, at man skal arbejde for lige løn- og pensionsforhold, og det ser jeg da frem til at arbejdsministeren så vil gøre en indsats for.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

SF taler meget om at afskaffe alle ulighederne i systemet. Så kan det jo godt undre lidt, at SF konstruerer et sådant forslag her, hvor man siger, at man vil øge kvindernes pensionsopsparing, og man taler om det med hensyn til børnepasningsorloven.

Men det samme forhold må jo være gældende, hvis det er mændene, der tager børnepasningsorloven, så er der jo heller ikke indbetaling dér.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil benytte lejligheden til at forklare SF's ordfører lidt om den dér problematik, som fru Svanholt spørger efter, om, hvorfor det skal gå ud over dem på arbejdsmarkedet, at de andre ikke får.

Det er sådan et gennemgående problem, at jo flere ydelser, offentligt betalte ydelser vel at mærke, de får, dem der er tilknyttet arbejdsmarkedet, jo højere bliver vores beskatningsniveau i Danmark, og det gør det stadig vanskeligere for de familier, der vælger at leve på én eller halvanden indkomst, altså prøver at indrette sig lidt alternativt i samfundet. Det gør det stadig sværere for dem at have den mulighed, for deres skat stiger, fordi de over skatten skal betale til dem, som, skal vi tillade os at sige, belaster samfundet ved at være på arbejdsmarkedet begge to.

Jeg ved godt, det ikke svarer til regeringens og SF's holdning, at man belaster arbejdsmarkedet ved at være på arbejde, men i de her sam-